Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

af 22. marts 1977

om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser

(77/249/EØF)

(EFT L 78 af 26.3.1977, s. 17)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006	L 363	141	20.12.2006

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Tiltrædelsesakt for Spanien og Portugal	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995
►**A4**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV

af 22. marts 1977

om lettelser med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser

(77/249/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57 og 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, ([1])

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, ([2]) og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktaten er enhver restriktion, der hindrer den fri udveksling af tjenesteydelser på grundlag af nationalitet eller bopælskrav forbudt fra overgangsperiodens udløb;

dette direktiv angår kun foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af advokatvirksomhed i form af tjenesteydelser; det vil være nødvendigt at udforme mere detaillerede foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsretten;

den faktiske udøvelse af advokatvirksomhed i form af tjenesteydelser forudsætter, at værtslandet anerkender de personer, der i de enkelte medlemsstater udøver dette erhverv, som advokater;

da dette direktiv kun vedrører tjenesteydelser, og ikke bestemmelser om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, skal den, der omfattes af direktivet, gøre brug af den erhvervstitel, som anvendes i den medlemsstat, hvor han er etableret, i det følgende benævnt »det land, han kommer fra« —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv finder inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat heri, anvendelse på advokaters udøvelse af virksomhed i form af tjenesteydelser.

Uanset bestemmelserne i dette direktiv kan medlemsstaterne forbeholde bestemte kategorier af advokaterretten til at udfærdige officielt bekræftede dokumenter, hvorved der gives bemyndigelse til at behandle dødsboer, eller hvorved der stiftes eller overdrages rettigheder over fast ejendom.

2. Ved »advokat« forstås enhver person, der har ret til at udøve virksomhed under en af følgende betegnelser:

([1]) EFT nr. C 103 af 5. 10. 1972, s. 19, og EFT nr. C 53 af 8. 3. 1976, s. 33.
([2]) EFT nr. C 36 af 28. 3. 1970, s. 37, og EFT nr. C 50 af 4. 3. 1976, s. 17.

▼B

Belgien:	Avocat — Advocaat
Danmark:	Advokat
Tyskland:	Rechtsanwalt
Frankrig:	Avocat
Irland:	Barrister Solicitor
Italien:	Avvocato
Luxembourg:	Avocat-avoué
Nederlandene:	Advocaat
Det forenede Kongerige:	Advocate Barrister Solicitor

▼A1

Grækenland:	Δικηγόρος

▼A2

Spanien:	Abogado
Portugal:	Advogado

▼A3

Finland:	AsianajajaAdvokat
Sverige:	Advokat
Østrig:	Rechtsanwalt

▼A4

Den Tjekkiske Republik:	Advokát
Estland:	Vandeadvokaat
Cypern:	Δικηγόρος
Letland:	Zvērināts advokāts
Litauen:	Advokatas
Ungarn:	Ügyvéd
Malta:	Avukat/Prokurator Legali
Polen:	Adwokat/Radca prawny
Slovenien:	Odvetnik/Odvetnica
Slovakiet:	Advokát/Komerčný právnik

▼M1

Bulgarien:	Адвокат
Rumænien:	Avocat.

▼B

Artikel 2

Med henblik på udøvelsen af de former for virksomhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, anerkender medlemsstaterne enhver person, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som advokat.

▼B

Artikel 3

Enhver person, der er omhandlet i artikel 1, skal gøre brug af sin erhvervstitel udtrykt på sproget eller et af sprogene i den medlemsstat, han kommer fra, med angivelse af den faglige organisation, han henhører under, eller den ret, ved hvilken han er mødeberettiget i henhold til lovgivningen i nævnte stat.

Artikel 4

1. Virksomhed i forbindelse med repræsentation og forsvar af en klient for retten eller over for offentlige myndigheder udøves i den medlemsstat, der er værtsland, på de betingelser, som gælder for advokater, der er etableret i denne stat, bortset fra betingelser om bopæl eller medlemsskab af en faglig organisation i nævnte stat.

2. Under udøvelsen af disse former for virksomhed skal advokaten iagttage de faglige regler, der gælder i værtslandet, idet han dog fortsat er undergivet de forpligtelser, der påhviler ham i den medlemsstat, han kommer fra.

3. Under udøvelse af disse former for virksomhed i Det forenede Kongerige, forstås ved »de faglige regler, der gælder i værtslandet«, de faglige regler, der gælder for »solicitors«, såfremt de nævnte former for virksomhed ikke er forbeholdt »barristers« eller »advokates«. I modsat fald anvendes de faglige regler, der gælder for sidstnævnte. »Barristers«, der kommer fra Irland, er dog altid undergivet de faglige regler, der gælder for »barristers« eller »advokates« i Det forenede Kongerige.

Under udøvelse af disse former for virksomhed i Irland forstås ved »de faglige regler, der gælder i værtslandet«, de faglige regler, der gælder for »barristers« for så vidt de angår den mundtlige forelæggelse af en sag for retten. I alle andre tilfælde finder de faglige regler anvendelse, der gælder for »solicitors«. »Barristers« og »advokates«, der kommer fra Det forenede Kongerige, er dog altid undergivet de faglige regler, der gælder for »barristers« i Irland.

4. Ved udøvelsen af andre former for virksomhed end dem, der er omhandlet i stk. 1, forbliver advokaten undergivet de betingelser og faglige regler, der gælder i den medlemsstat, han kommer fra, idet han dog tillige er undergivet de regler, som uanset deres oprindelse gælder for advokatstanden i værtslandet, navnlig vedrørende uforeneelighed mellem udøvelse af advokatgerning og andre former for virksomhed i denne stat, tavshedspligt, forholdet mellem kolleger, forbud mod, at samme advokat bistår parter med modstridende interesser, samt vedrørende annoncering. Disse regler kan dog kun anvendes, såfremt de kan efterkommes af en advokat, der ikke er etableret i værtslandet, og kun i det omfang kravet om overholdelse er objektivt begrundet af advokatgerningen, standens omdømme og overholdelsen af ovennævnte regler om uforenelighed.

Artikel 5

For så vidt angår udøvelse af virksomhed i forbindelse med repræsentation og forsvar af en klient for retten kan en medlemsstat kræve, at de advokater, der er omhandlet i artikel 1:

— introduceres for retspræsidenten og eventuelt for formanden for advokatsamfundet i værtslandet, i overensstemmelse med stedlige regler eller stedlig sædvane;

— handler enten i forbindelse med en advokat, som udøver virksomhed ved den ret, der skal behandle sagen, og som i givet fald er ansvarlig over for denne ret, eller i forbindelse med en »avoué« eller »procuratore«, der udøver virksomhed ved den pågældende ret.

▼B

Artikel 6

En medlemsstat kan udelukke advokater, der er lønmodtagere i henhold til en arbejdskontrakt med en offentlig eller privat virksomhed, fra repræsentation og forsvar i retten for denne virksomhed, i det omfang advokater, der er etableret i den pågældende stat, er udelukket herfra.

Artikel 7

1. Værtslandets kompetente myndighed kan af den, der udfører tjenesteydelsen, forlange dokumentation for, at han er advokat.

2. Såfremt der sker overtrædelse af de forpligtelser, der gælder i værtslandet i medfør af artikel 4, træffer den kompetente myndighed i dette land i henhold til sine egne materielle og processuelle retsregler afgørelse om følgerne og kan med henblik herpå få meddelt fornødne faglige' oplysninger vedrørende udøveren. Værtslandets kompetente myndighed giver den kompetente myndighed i det land, udøveren kommer fra, underretning om enhver afgørelse, den træffer. Oplysningernes fortrolige karakter berøres ikke af, at de meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne iværksætter de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden for en frist på to år fra dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de vigtigste nationale retsregler, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.